

Gå ned i Studie 12 og se årets musical!

Gymnasieeleven, Andreas Roed fra 2.z har skrevet historien, som foregår omkring 1970, The Story of Alex Weatherby. Dertil er der udvalgt gode, iørefaldende musiknumre fra tiden.

Historien er seriøs med komplekse forhold mellem karaktererne: En far, der som enkemand ikke magter sin datter og forstøder hende; datteren, med samme musikerdrømme som den afdøde mor, har sangertalent og svigter sin gode veninde for karrieren. Manageren, med skumle bagtanker. Brudte kærlighedsforhold og skæbnesvangre sidespring - og så skal jeg ikke røbe mere.

Ikke en simpel, sentimental historie, men vekslende og medrivende.

Afviklingen af scenerne var meget fin, med musiknumre som dække over scenskift. Men også med meget fiks brug af en avissælger, der markerede årenes gang med sine avisforsider. Scenebilledet var flot, enkelt og med økonomisk markering af miljøer; lyset funktionelt, og kostumerne velvalgt, gennemført 1970'er-tøj. Og som musicalgenren byder: masser af musik, sangnumre som vekslede med dialogen, og dansere, der fyldte scenen i relevante scener.

Orkestret spillede afbalanceret, så det ikke maste sangen, hovedsagelig med elever og med den tidligere elev, nu lærer på skolen, Kristian Jensen som velspillende leadguitar. Korpigen Josefine Møllegaard gav velklang til aktørernes sang, som var virkelig flot instrueret og udført: Den bærende rolle som pigen Alex havde Shira Mozes, der sang den usædvanligt godt. De andre sangroller: Alex's far, Peter von Jessen havde en god voksenstemme, også til replikkerne. Veninden, Helena Satos stemme fyldte godt, og Anders Jessen Møller i rollen som den onde manager sang overbevisende med stort sceneoverskud. Nikolaj Hede var en øjeplirrende, dum gangster og Christoffer Hornhaver forvirret, karaktersvag flipper. De andre, mindre roller var også velbesatte og -spillede.

Holdet bag, med instruktør-lærerne Katja Dyring, Eva Hagens, Katrine Munkholm og de forskellige bandledere, i år Tenna Kyrin, har i forestilling på forestilling evnet at få elevernes talenter fremelsket optimalt.

Men tillad mig at udtrykke en særlig beundring for Andreas Roeds forfatterskab til stykket, en sammenhængende historie med god og plausibel udvikling, også af karaktererne. Det er usædvanlig godt gået.

Helge Krarup